

عنوان مقاله:
تحلیل ساختار نقد

محل انتشار:
فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی، دوره 8، شماره 19 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

صدیقه (پوران) علیپور - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید باهنر کرمان، عضو گروه پژوهشی ادیان پژوهشکده فرهنگ اسلام و ایران

خلاصه مقاله:

نقد امری انتزاعی است که از واکنش ذهنی خواننده نشئت گرفته و موجب تحلیل متنی می شود، هر چند برخی از متفکران، آن را تنها تعیین کننده ارزش آثار به شمار می آورند. در نقد، اساساً با دو رویکرد (ارزیاب و تحلیل گر) مواجه هستیم که ما را به دو پدیده خوانش و تأویل بر مبنای قاعده در زمانی (مؤلف مدار و تاریخ مدار) و قاعده هم زمانی (متافیزیک متن و واکنش خواننده) درگیر می سازد و خواننده منتقد، متن را با تمامی بافت پیچیده ساختاری اش، به کمک عناصر پنهان و آشکار برون متنی و درون متنی نقد می کند. این مقاله با قبول باور فوق، ابتدا نظریات و ضدنظریات موجود را درباره نقد بررسی کرده؛ سپس ضمن ترسیم دیاگرام نقد، به تفسیر آن به عنوان یک شبکه هوشمند ارتباطی، از منتقد به متن و جهان متنت می پردازد.

کلمات کلیدی:

نقد، انواع نقد، منتقد، عوامل درون متنی، عوامل برون متنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315709>

